2043-0065/007

7.m.02

MINISTERE DE LA REGION DE BRUXELLES-CAPITALE

ARRETE DU GOUVERNEMENT DE LA REGION DE BRUXELLES-CAPITALE CLASSANT PAR EXTENSION COMME MONUMENT CERATINES PARTIES DE L'IMMEUBLE SIS GRAND-PLACE 7 A BRUXELLES.

Le Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale,

Vu l'ordonnance du 4 mars 1993 relative à la conservation du patrimoine immobilier, notamment les articles 22 et 23;

Vu l'arrêté royal du 19 avril 1977 classant les façades et toitures des immeubles riverains de la Grand-Place de Bruxelles, dont la maison Le Renard, sise Grand Place 7 ;

Vu l'arrêté du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale du 20 septembre 2001 entamant la procédure d'extension de classement comme monument à certaines parties intérieures de l'immeuble sis Grand-Place 7 à Bruxelles ;

Vu l'avis du collège des bourgmestre et échevins de la Ville de Bruxelles émis le 28 février 2002;

Vu l'avis de la Commission royale des monuments et des sites émis le 7 août 2002;

Considérant que le propriétaire a émis ses observations dans son courrier du 26 mars 2002 mais que celles-ci portent sur l'étude historique établie par la Ville de Bruxelles et ne remettent pas en cause l'opportunité du classement ni son étendue ;

Sur la proposition du Ministre-Président du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale et du Secrétaire d'Etat chargé des Monuments et Sites,

ARRETE:

Article 1er - Sont classés comme monument, les caves et les murs mitoyens de la maison «Le Renard» sise Grand-Place 7, connue au cadastre de Bruxelles, 1ère division, section A, 2ème feuille, parcelle n°485 L (partie), en raison

MINISTERIE VAN HET BRUSSELS HOOFDSTEDELIJK GEWEST

BESLUIT VAN DE BRUSSELSE HOOFDSTEDELIJKE REGERING TOT UITBREIDING VAN DE BESCHERMING ALS MONUMENT VAN BEPAALDE DELEN VAN HET GEBOUW GELEGEN GROTE MARKT 7 TE BRUSSEL.

De Brusselse Hoofdstedelijke Regering,

Gelet op de ordonnantie van 4 maart 1993 inzake het behoud van het onroerende erfgoed, inzonderheid op artikelen 22 en 23;

Gelet op het koninklijk besluit van 19 april 1977 houdende rangschikking als monument van de gevels en de bedakingen van de gebouwen grenzend aan de Grote Plaats te Brussel, waaronder het huis In Den Vos gelegen Grote Markt 7;

Gelet op het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 20 september 2001 houdende instelling van de procedure tot uitbreiding van de bescherming als monument met bepaalde delen van het interieur van het gebouw gelegen Grote Markt 7 te Brussel;

Gelet op het advies van het college van burgemeester en schepenen van de stad Brussel uitgebracht op 28 februari 2002;

Gelet op het advies van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen uitgebracht op 7 augustus 2002;
Overwegende dat de eigenaar zijn opmerkingen op 26 maart 2002 schriftelijk heeft meegedeeld maar dat deze enkel de historische studie uitgevoerd door de Stad Brussel betreffen en niet de noodzaak tot bescherming noch de omvang ervan;

Op de voordracht van de Minister-Voorzitter van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering en van de Staatssecretaris, belast met Monumenten en Landschappen,

BESLUIT:

Artikel 1 - Worden beschermd als monument de kelders en de gemene muren van het huis "In Den Vos" gelegen Grote Markt 7, bekend ten kadaster te Brussel, 1ste afdeling, sectie A, 2de blad, perceel nr 485 L (deel), wegens zijn

CHANCELLERIE
KANSELARIJ

de son intérêt historique, artistique et esthétique, précisé dans l'annexe I du présent arrêté.

Art. 2 - La zone de protection relative au monument décrit dans l'article 1er comprend les voiries, parties de voiries, ainsi que l'ensemble des parcelles ou parties de parcelles reprises dans le périmètre délimité sur le plan figurant à l'annexe II du présent arrêté.

Art. 3 – Les conditions particulières de conservation sont les suivantes :

1 – en cas de travaux dans le bâtiment, le maître d'ouvrage est tenu de prendre au préalable toutes les mesures nécessaires à la bonne conservation, au respect et à la mise en valeur de toutes les parties protégées;
2 – aucune structure portante nouvelle ne peut prendre appui sur la structure des caves ou percer cette structure;
3 – aucun ancrage ne peut être prévu dans les mitoyens autre que ceux correspondant à la typologie de l'immeuble.

Art. 4 - Le ministre qui a les monuments et sites dans ses attributions est chargé de l'exécution du présent arrêté.

Bruxelles, le 07 -11- 2002

Le Ministre-Président du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale chargé des Pouvoirs locaux, de l'Aménagement du Territoire, des Monuments et Sites, de la Rénovation Urbaine et de la Recherche Scientifique,

François-Xavier de DONNEA

Le Secrétaire d'Etat à la Région de Bruxelles-Capitale chargé de l'Aménagement du Territoire, des Monuments et Sites et du Transport rémunéré des personnes,

Willem DRAPS

historische, artistieke en esthetische waarde, zoals nader bepaald in bijlage I gevoegd bij dit besluit.

Art. 2 - De vrijwaringszone met betrekking tot het in artikel 1 vermelde monument omvat de wegen, gedeelten van de wegen alsook het geheel van de percelen of gedeelten van de percelen opgenomen in de omtrek, zoals afgebakend op het plan in bijlage II van dit besluit.

Art. 3 – De bijzondere behoudsvoorwaarden zijn de volgende :

1 - bij werken aan het gebouw dient de bouwheer alle voorafgaandelijke voorzorgsmaatregelen te treffen voor de goede bewaring, het respect en het in waarde brengen van alle beschermde delen;
2 - geen enkele nieuwe draagstructuur mag steunen op de kelderstructuur of deze structuur openbreken;
3 - geen andere verankering mag worden voorzien in de gemene muren dan degene overeenstemmend met de typologie van het gebouw.

Art. 4 - De minister bevoegd voor de monumenten en landschappen, is belast met de uitvoering van dit besluit.

Brussel, 07 -11- 2002

De Minister-Voorzitter van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering, belast met Plaatselijke Besturen, Ruimtelijke Ordening, Monumenten en Landschappen, Stadsvernieuwing en Wetenschappelijk Onderzoek,

De Staatsecretaris bij het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, belast met Ruimtelijke Ordening,, Monumenten en Landschappen en Bezoldigd Vervoer van Personen,

CHANCELLERIE

Copie certifiée conforme

Voor **eensluidend** afschrift

CHANCELLERIE

Gilles CLAREBOUT

KANSELARIJ

ANNEXE I A L'ARRETE DU GOUVERNEMENT DE LA REGION DE BRUXELLES-CAPITALE CLASSANT PAR EXTENSION COMME MONUMENT CERTAINES PARTIES DE L'IMMEUBLE SIS GRAND-PLACE 7 A BRUXELLES.

Réf. cadastrale : 1ère division, section A, 2ème feuille, parcelle n° 485L (partie)

Description sommaire :

1. Façade principale

Propriété de la Corporation des Merciers, la maison du *Renard* reçoit une première façade en pierre en 1641. Au lendemain du bombardement de 1695, le nouveau projet était de reconstruire l'ensemble de la maison. Pourtant, d'après les gravures d'A. Coppens, le rez-de-chaussée de la façade et une partie des mitoyens semblaient avoir résisté au bombardement. Seuls quatre bas-reliefs de la première façade seront réutilisés et replacés au rez-de-chaussée de la nouvelle façade. La reconstruction s'échelonna de 1697 à 1700. L'attribution n'est pas claire : les comptes mentionnent les noms des sculpteurs Jean Van Delen et Marc De Vos, du tailleur de pierre Pierre Simon, ainsi que celui de l'architecte Corneille Van Nerven.

De 1879 à 1885, lors des campagnes de restauration de la Grand-Place, des travaux sont exécutés à la façade principale, sous la direction de l'architecte Pierre-Victor Jamaer. Le projet consistait principalement en la restitution du décor sculpté de la façade, d'après l'élévation dessinée par F.I. De Rons en 1737.

2. Parcelle

La parcelle occupée par *Le Renard* est comprise entre *Le Cornet* (n° 6, Grand-Place) et le n° 1 de la rue de la Tête d'Or. Elle se positionne en oblique par rapport à l'alignement de la façade principale.

Avant le bombardement de 1695, *Le Renard* se composait sans doute d'une maison principale bordée d'une impasse menant probablement à des bâtiments annexes, dont la situation demeure inconnue. L'existence de cette impasse est attestée, d'une part, par la présence, au rez-de-chaussée de la première façade du *Renard*, de deux portes (une porte d'entrée principale et une s'ouvrant sur l'impasse) et, d'autre part, par la présence d'un terre-plein dans la partie avant des souterrains. Ce dispositif, situé du côté du n° 1 de la rue de la Tête d'Or, correspond probablement à l'ancienne emprise de l'impasse au rez-de-chaussée.

A la suite du bombardement, la maison principale est reconstruite sur les caves existantes mais l'impasse qui la longeait disparaît (la Corporation des Merciers avait racheté la servitude et étendu la construction de sa maison sur ce passage). Au XVIIIe siècle, l'élévation de la façade du *Renard* ne comporte plus qu'une seule porte (porte d'entrée de la maison), preuve supplémentaire que l'impasse a disparu. Le bâtiment en intérieur d'îlot, dont l'accès originel avait disparu, était alors accessible par un réseau de ruelles qui partaient sans doute de la Grand-Place, de la rue au Beurre et de l'actuelle rue du Midi. Cette situation est documentée par les plans parcellaires du XVIIIe siècle (plans dressés par Lefebvre d'Archambaut en 1769-1774 et par L.-A. Dupuis en 1777) et du XIXe siècle. Le bâtiment en intérieur d'îlot ne jouxtait pas directement la maison principale mais il en était séparé par un volume dépendant de la parcelle voisine et qui était accessible latéralement, depuis la cour du *Cornet*.

La situation relevée dans les souterrains (emprise de l'impasse) tend à prouver que ceux-ci ont résisté au bombardement et que la maison a été reconstruite sur les fondations de la maison ruinée en 1695.

Actuellement, la limite arrière de l'édifice de 1697-1700 a disparu. Une nouvelle façade a été construite en 1912[1], au-delà de la façade ancienne, afin d'agrandir le volume de la maison, et les mitoyens ont été prolongés. A l'arrière de cette façade de 1912, des annexes ont été édifiées et remodelées à plusieurs reprises dans le courant du XXe siècle.

3. Les différents niveaux

La maison se distribue aujourd'hui sur sept niveaux : caves, rez-de-chaussée, entresol, 1er étage, niveau intermédiaire récent, 2e étage et grenier.

Les **caves**, divisées en une partie principale ancienne sous le volume de la maison ancienne et une partie arrière, n'occupent pas la même superficie que celle des niveaux hors-sol. Moins larges, elles sont donc bordées par le terre-plein longeant la maison n° 1, rue de la Tête d'Or (cfr. *supra*). Les caves

[1] Archives de la Ville de Bruxelles, Cartulaire de la Grand-Place n° 32

CHANCELLERIE

s'avancent également sous la Grand-Place, sous la travée de droite, à l'emplacement de la porte d'entrée du rez-de-chaussée. L'espace de la partie principale des caves s'organise en cinq travées : à l'avant, l'espace irrégulier entre les fondations de la façade et le premier doubleau est couvert d'un dispositif de demi-voûte d'arête, tandis que quatre voûtes d'arête (voûte en brique, sur plan trapézoïdal) couvrent les 4 travées suivantes, séparées par des doubleaux en pierre. L'ensemble semble avoir résisté au bombardement.

Cette partie principale des caves est homogène et originale. Seul l'escalier en béton, placé dans la seconde travée, a remplacé un petit escalier en bois, dont la date n'est pas précisée mais il s'agissait déjà d'une modification de l'état original. A ce niveau, la voûte a été renforcée (béton armé revêtu de briques) en 1967. Une cloison bordant l'escalier a également été aménagée sans doute après 1967.

Le mur transversal (maçonnerie ancienne) au niveau duquel s'achève la succession des voûtes d'arête correspond peut-être au mur de fondation de la façade arrière originale, totalement disparue aujourd'hui (façade arrière qui se situait dans l'alignement de celle du *Cornet*, n° 6, Grand-Place). Ce mur de fondation a été percé à une date indéterminée, donnant accès à la seconde partie des souterrains.

A l'arrière, un second espace souterrain (maçonneries non datées), a reçu divers aménagements récents : cloisonnements variés et ascenseur, situé hors du volume ancien de la maison.

Le **rez-de-chaussée** a perdu son organisation intérieure première : le mitoyen entre *Le Renard* et la maison de la rue de la Tête d'Or est reconstruit à une date indéterminée. Seul le mur mitoyen avec la maison n° 6, Grand-Place est conservé. Les cloisons résultent d'aménagements récents tel l'escalier en béton. A l'arrière du volume de la fin du XVIIème siècle, des annexes récentes ont été installées en intérieur d'îlot.

A partir de l'**entresol**, les deux mitoyens du corps principal sont originaux (ils ont cependant été prolongés au niveau des annexes récentes). Les anciens gîtages ont été enlevés : au niveau de l'entresol, ceux-ci ont été remplacés par des supports et poutrelles en béton. En 1975, un niveau intermédiaire a été ajouté entre le 1er (plafond abaissé) et le 2e étage (sol surélevé).

Dans les **combles**, la charpente a également été refaite en béton, en 1908[2]. Le mitoyen avec la maison rue de la Tête d'Or a été surélevé de façon à créer un étage carré supplémentaire sous toiture (adaptation en 1908 des travaux réalisés précédemment).

Intérêt présenté par le bien selon les critères définis à l'article 2, 1° de l'ordonnance du 4 mars 1993 relative à la conservation du patrimoine immobilier :

Intérêt historique et esthétique

En août 1695, le Maréchal de Villeroi, chef des armées de Louis XIV, bombarda le centre de Bruxelles. Les bombes et obus incandescents provoquèrent des incendies ravageant la Grand-Place dont il ne resta pratiquement plus rien.

Centre géographique et économique de la ville, la Grand-Place devint rapidement le principal enjeu de la vague de reconstruction entamée immédiatement au lendemain du désastre. L'immeuble n° 7 Grand-Place constitue un témoin privilégié de cette entreprise, qui constitue pour Bruxelles un des événements les plus marquants sur le plan historique et urbanistique.

La maison du *Renard*, reconstruite au lendemain du bombardement, reprend le tracé de l'ancien parcellaire. Son volume extérieur et ses maçonneries sont partiellement conservés. Les caves, qui ont conservé leur maçonnerie et leur voûte, correspondent probablement à l'implantation des volumes d'avant le bombardement. Aux niveaux hors-sol, les structures et distributions intérieures ne présentent plus la situation d'origine. Mais cette maison, outre son emplacement prestigieux et sa fonction primitive en tant que maison de corporation, témoigne d'une situation remontant à la fin du XVIIe siècle, reprenant même en partie une situation antérieure.

Depuis 1998, l'ensemble architectural de la Grand-Place de Bruxelles est inscrit sur la Liste du patrimoine mondial de l'UNESCO, une reconnaissance sur le plan international de sa valeur exceptionnelle.

---

[2] Archives de la Ville de Bruxelles, fonds des Travaux Publics, n° 8587

CHANCELLERIE

Pour permettre une valorisation optimale de ce patrimoine, l'UNESCO a recommandé d'étendre la protection légale de la Grand-Place à tous les éléments présentant encore un intérêt historique et esthétique.

Vu pour être annexé à l'arrêté du 07. -11- 2002

Le Ministre-Président du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale chargé des Pouvoirs locaux, de l'Aménagement du Territoire, des Monuments et Sites, de la Rénovation Urbaine et de la Recherche Scientifique,

François-Xavier de DONNEA

Le Secrétaire d'Etat à la Région de Bruxelles-Capitale chargé de l'Aménagement du Territoire, des Monuments et Sites et du Transport rémunéré des personnes,

Willem DRAPS

Copie certifiée conforme
[illegible] 2002
Voor eensluidend afschrift

CHANCELLERIE
Gilles [illegible]
HANSELAAR

BIJLAGE I VAN HET BESLUIT VAN DE BRUSSELSE HOOFDSTEDELIJKE REGERING TOT UITBREIDING VAN DE BESCHERMING ALS MONUMENT VAN BEPAALDE DELEN VAN HET GEBOUW GELEGEN GROTE MARKT 7 TE BRUSSEL

Kadastrale gegevens : 1ste afdeling, sectie A, 2de blad, perceel nr 485L

Beknopte beschrijving:

1. Hoofdgevel

In den Vos, het vroegere eigendom van de kramersgilde, kreeg een stenen gevel in 1641. Na het bombardement van 1695 werd besloten het huis volledig terug op te bouwen. Volgens de gravures van A. Coppens leken de gevel op de begane grond en de gemene muren het bombardement nochtans te hebben overleefd. Slechts vier bas-reliëfs van de oudste gevel werden opnieuw gebruikt maar verplaatst naar de begane grond van de nieuwe gevel. De wederopbouw vond plaats tussen 1697 en 1700. Wie de auteur van het ontwerp is, is niet duidelijk: de rekeningen vermelden de namen van de beeldhouwers J. Van Delen en M. De Vos, van de steenhouwer P. Simon alsook die van de architect C. Van Nerven.

Van 1879 tot 1885 werden werken uitgevoerd aan de hoofdgevel onder leiding van architect P.-V. Jamaer, in het kader van de restauratiecampagnes op de Grote Markt. Deze omvatten in hoofdzaak het herstel van het gebeeldhouwde decor in zijn oorspronkelijke staat, op basis van de tekening door F.I. De Rons uit 1737.

2. Perceel

Het perceel dat ingenomen wordt door *In den Vos* ligt tussen *den Horen* (Grote Markt 6) en de Guldenhoofdstraat 1. Het perceel ligt schuin ten opzichte van de rooilijn van de hoofdgevel.

Vóór het bombardement van 1695 bestond *In den Vos* waarschijnlijk uit een hoofdgebouw met een impasse die vermoedelijk naar de bijgebouwen leidde en waarvan de ligging onbekend blijft. Het bestaan van deze impasse wordt enerzijds bewezen door de aanwezigheid van twee deuren op de benedenverdieping van de voorgevel (één hoofdingang en één ingang die toegang verleent tot de impasse), anderzijds door de aanwezigheid van een aarden ophoging in het voorste deel van de kelderverdieping. Deze ophoging, aan de kant van de Guldenhoofdstraat 1, stemt waarschijnlijk overeen met de vroegere grondinname van de impasse.

Na het bombardement werd het hoofdgebouw opgetrokken op de bestaande kelders maar de impasse ernaast verdween (de kramersgilde had de erfdienstbaarheid gekocht en het gebouw uitgebreid, waardoor het ook de oppervlakte van de impasse in beslag nam). In de 18de eeuw bezat de gevel nog maar één deur (toegang tot het huis), een bijkomend bewijs dat de impasse verdwenen is. Het gebouw aan de binnenkant van het huizenblok, waarvan de oorspronkelijke ingang verdwenen was, werd vanaf dan toegankelijk via een netwerk van straatjes die ongetwijfeld vanuit de Grote Markt, de Boterstraat en de huidige Zuidstraat vertrokken. Deze situatie is zichtbaar op de perceelplannen uit de 18de eeuw (plannen van Lefebvre d'Archambaut uit 1769-1774 en L.-A. Dupuis uit 1777) en de 19de eeuw. Het gebouw aan de binnenkant van het huizenblok grensde niet rechtstreeks aan het hoofdgebouw maar was ervan gescheiden door een volume dat tot het naburig perceel behoorde en aan de zijkant toegankelijk was, via de binnenplaats van *den Horen*.

De situatie in de kelderverdieping (grondinname van de impasse) wijst erop dat deze verdieping het bombardement doorstaan heeft en dat het huis heropgebouwd werd op de oude funderingen.

De achtergevel van het gebouw uit 1697-1700 is heden verdwenen. In 1912[3] werd een nieuwe gevel gebouwd, die zich achter de plaats van de oude gevel bevindt om het volume van het huis te vergroten, en werden de gemene muren verlengd. Achter deze gevel uit 1912 bouwde en verbouwde men herhaaldelijk bijgebouwen in de loop van de 20ste eeuw.

3. De verschillende bouwlagen

Het huis telt heden zeven bouwlagen: kelderverdieping, begane grond, insteekverdieping, eerste verdieping, recente tussenverdieping, tweede verdieping en zolderverdieping.

---

[3] Stadsarchief Brussel, Cartularium van de Grote Markt nr. 32

De **kelderverdieping** is onderverdeeld in een oud hoofdgedeelte onder het volume van het oude huis en een deel achteraan. Deze bouwlaag is minder breed dan de overige verdiepingen en wordt omgeven door de aarden ophoging langs Guldenhoofdstraat 1 (cf. *supra*). De kelderverdieping loopt eveneens onder de Grote Markt, meer bepaald onder de rechter travee, op de plaats van de toegangsdeur op de begane grond. Het hoofdgedeelte van de kelder telt vijf traveeën: de onregelmatige ruimte vooraan, tussen de gevelfunderingen en de eerste gordelboog, is overkluisd met een half kruisgewelf, terwijl de volgende vier traveeën overwelfd zijn met een (bakstenen, trapeziumvormig) kruisgewelf, gescheiden door stenen gordelbogen. Het geheel lijkt van vóór het bombardement te dateren.

Dit hoofdgedeelte van de kelderverdieping is homogeen en oorspronkelijk, met uitzondering van de betonnen trap in de tweede travee. Deze vervangt een kleinere, houten trap van onbekende datum, waarvan geweten is dat het al om een wijziging van de oorspronkelijke trap gaat. Op deze plaats werd het gewelf in 1967 verstevigd (gewapend beton, bekleed met baksteen). De tussenwand langs de trap dateert wellicht van na 1967.

De dwarsmuur (oud metselwerk) ter hoogte waarvan de kruisgewelven eindigen, is misschien de funderingsmuur van de oorspronkelijke - heden volledig verdwenen – achtergevel (die de rooilijn van de gevel van *den Horen*, Grote Markt 6 volgde). Deze funderingsmuur werd op onbepaalde datum doorbroken om toegang te krijgen tot het tweede deel van de kelderverdieping.

Een tweede kelderruimte achteraan (met ongedateerd metselwerk) onderging onlangs diverse verbouwingen, zoals verschillende tussenwanden en een lift die buiten het oude volume van het huis werd geïnstalleerd.

De oorspronkelijke ruimtelijke indeling van de **begane grond** is verdwenen: de gemene muur tussen *In den Vos* en het huis in de Guldenhoofdstraat is heropgebouwd op onbepaalde datum. Enkel de gemene muur met Grote Markt 6 bleef behouden. De tussenwanden zijn het resultaat van recente inrichtingswerkzaamheden, toen onder meer de betonnen trap werd geplaatst. Achter het laat-17de-eeuws gedeelte bevinden zich bijgebouwen van recente datum.

Vanaf de **insteekverdieping** zijn de twee gemene muren van het hoofdgebouw origineel (verlengd weliswaar ter hoogte van de recente bijgebouwen). De oude balklagen werden weggehaald en op de insteekverdieping vervangen door steunen en balken van beton. In 1975 werd een tussenverdieping toegevoegd tussen de eerste (verlaagd plafond) en de tweede verdieping (verhoogd vloer).

Het gebinte op de **zolderverdieping** werd in 1908 eveneens hersteld in beton[4]. De gemene muur met het huis in de Guldenhoofdstraat werd verhoogd om een bijkomende vierkante verdieping te creëren (aanpassing van de vroeger uitgevoerde werken in 1908).

Waarde van het goed volgens de maatstaven vastgesteld in artikel 2, 1° van de ordonnantie van 4 maart 1993 inzake het behoud van het onroerende erfgoed:

Historische en esthetische waarde:

In augustus 1695 bombardeerde maarschalk de Villeroi, bevelhebber van het leger van Lodewijk XIV, het centrum van Brussel. De brandende bommen en kanonskogels veroorzaakten een verwoestende brand op de Grote Markt, die nagenoeg volledig in de as werd gelegd.

De Grote Markt vormde het geografische en economische centrum van de stad en werd dan ook de belangrijkste inzet tijdens de wederopbouw die vlak na de ramp werd aangevat. Het huis op de Grote Markt 7 vormt een bevoorrechte getuige van deze periode, die voor Brussel één van de markantste historische en stedenbouwkundige gebeurtenissen vormt.

In den Vos werd vlak na het bombardement heropgebouwd, volgens de oude perceelindeling. Het buitenvolume en metselwerk bleven gedeeltelijk bewaard. De kelderverdieping, waarvan het metselwerk en gewelf eveneens bewaard bleven, bevindt zich waarschijnlijk op haar oorspronkelijke plaats en dateert dan ook vermoedelijk van vóór het bombardement. In de overige bouwlagen verdwenen de oorspronkelijke structuren en indeling. Behalve zijn prestigieuze ligging en oorspronkelijke functie als gildenhuis, getuigt het goed ook van de situatie die teruggaat tot het einde van de 17de eeuw en zelfs gedeeltelijk vroeger.

---

[4] Stadsarchief Brussel, fonds Openbare Werken, nr. 8587

KANSELARIJ

Het architecturaal geheel dat de Grote Markt van Brussel vormt, is sinds 1998 ingeschreven op de Lijst van het Werelderfgoed van de UNESCO, een internationale erkenning van haar uitzonderlijke waarde.

Om dit stuk erfgoed op optimale wijze tot zijn recht te kunnen brengen, heeft de UNESCO aanbevolen de wettelijke vrijwaring van de Grote Markt uit te breiden met alle elementen die nog een historische en esthetische waarde bezitten.

Gezien om te worden gevoegd bij het ~~besluit~~ van 07 -11- 2002

De Minister-Voorzitter van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering, belast met Plaatselijke Besturen, Ruimtelijke Ordening, Monumenten en Landschappen, Stadsvernieuwing en Wetenschappelijk Onderzoek,

François-Xavier de DONNEA

De Staatsecretaris bij het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, belast met Ruimtelijke Ordening, Monumenten en Landschappen en Bezoldigd Vervoer van Personen

Willem DRAPS

Copie certifiée conforme

Voor eensluidend afschrift

CHANCELLERIE

Gilles CLAESSON

KANSELARIJ

KANSELARIJ

ANNEXE II A L'ARRETE DU GOUVERNEMENT DE LA REGION DE BRUXELLES-CAPITALE CLASSANT PAR EXTENSION COMME MONUMENT CERTAINES PARTIES DE L'IMMEUBLE SIS GRAND-PLACE 7, A BRUXELLES

BIJLAGE II VAN HET BESLUIT VAN DE BRUSSELSE HOOFDSTEDELIJKE REGERING TOT UITBREIDING VAN DE BESCHERMING ALS MONUMENT VAN BEPAALDE DELEN VAN HET GEBOUW GELEGEN GROTE MARKT 7, TE BRUSSEL.

DELIMITATION DE LA ZONE DE PROTECTION

AFBAKENING VAN DE VRIJWARINGSZONE

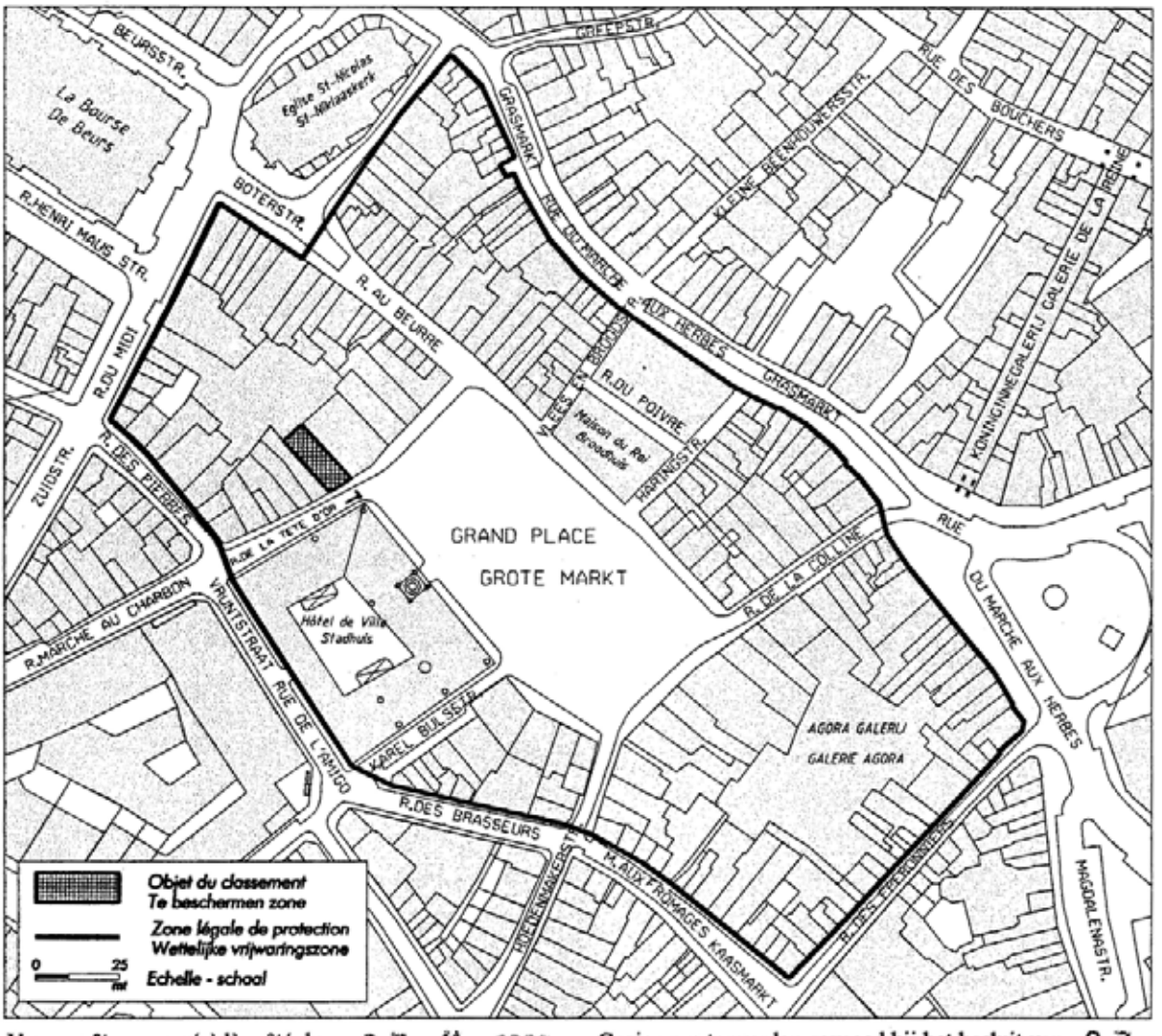

Vu pour être annexé à l'arrêté du 07 -11- 2002

Gezien om te worden gevoegd bij het besluit van 07 -11- 2002

Le Ministre-Président du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale, chargé des Pouvoirs locaux, de l'Aménagement du Territoire, des Monuments et Sites, de la Rénovation urbaine et de la Recherche scientifique,

De Minister-Voorzitter van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering, belast met Plaatselijke Besturen, Ruimtelijke Ordening, Monumenten en Landschappen, Stadsvernieuwing en Wetenschappelijk Onderzoek,

François-Xavier de DONNEA

Le Secrétaire d'Etat à la Région de Bruxelles-Capitale, chargé de l'Aménagement du Territoire, des Monuments et Sites et du Transport rémunéré des personnes,

De Staatssecretaris bij het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, belast met Ruimtelijke Ordening, Monumenten en Landschappen en Bezoldigd Vervoer van Personen,

Willem DRAPS

Copie certifiée conforme
Voor eensluidend afschrift

CHANCELLERIE
Gilles CLAREBOUT
KANSELARIJ